

Sult afgivne første Femtedel, 44,000 Rd., altsaa ialt 94,000 Rd., hvortil kommer 654 Rd. 77 $\frac{1}{2}$ som Renter, saa at det hele Beløb her udgjør 94,654 Rd. 77 $\frac{1}{2}$ Sk. Herfra maa nu drages Udgifter til Programmet og til Udstillingen af Concurrencearbejderne, en Udgift, som ialt indtil Dato har udgjort 888 Rd. 36 $\frac{1}{2}$, hvortil endnu kommer Præmierne til et Beløb af 3,000 Rd., altsaa tilsammen henved 4,000 Rd., saa at det finantsielle Resultat i det Hele er dette, at der haves indestaaende paa den i Sorø Akademi Regnskabs aabnede Konto til Dpførelse af Theaterbygningen 90,766 Rd. 31 $\frac{1}{2}$. — Jeg antager, at dette Svar maa være tilfredsstillende, hvad de finantsielle Forhold angaar, som det ærede Medlem talte om. Da der i det Hele har været Spørgsmaal om denne Beretning, skal jeg, foruden det Lidet, som findes derom i Betænkningen, nævne, at Ministeriet udtrykkeligt udtaler, at det har stillet den bestemte Fordring, at Udgiften til den nye Bygning skulde holdes indenfor det ved Loven af 1870 bevilgede Beløb af henved 500,000 Rd., dert naturligtvis ikke beregnet de private Bidrag til den kunstneriske Udstyrelse, og at det derfor har forlangt et fuldstændig detailleret Overslag, for ved Hjælp af al den tekniske Assistance, der staar til dets Raadighed, at kunne overbevise sig om, at den bevilgede Sum ikke vil blive overfreden. Forøvrigt har det kun kunnet tilfredsstillende mig at høre, at den ærede Indbringer af Theaterloven er fuldkommen enig med Bertallet i, at det ikke gaar an at tage Renterne fra Theatret, og det ærede Medlem fremhævede til Forsvar for den Dpfattelse, at det klart og tydeligt ikke har været Theaterlovens Mening, at det Beløb, Theatret saar fra Sorø Akademi, ikke skulde komme det fuldt tilgode. Man kan opføre den Sum, hvorefter der her er Tale, som Rente eller ikke, det er mindre vigtigt, men det Vigtigste er, at denne Sum engang ved Loven er bevilget til Theatret — det dreier sig vel om omtrent 20,000 Rd. — saa at vi ikke nu kunne tage dem bort

igjen, og der er saa meget mindre Grund til at gjøre det, som det jo om saa Aar skal afgjøres, om det Theatret saaledes har modtaget, skal være et Laan eller en Gave. — Hvad de andre Forslag angaar, der foreligge, da vil jeg vel have Leilighed til senere at komme tilbage til dem. Jeg skal dog strax, hvad disse forskjellige Forslag om Forhøielse af Skolekontingenter angaar — uden at jeg behøver at tilføje, hvad den høitærede Minister allerede har anført, at enkelte af de Anstalter, som berøres af disse Forslag, netop er til for uformuende Folk — minde om Noget, som er fremkommet fra det ærede Mindretal selv, naar det nemlig i Anledning af Sorø Akademi siger, at det kan være rigtigt at gjøre Sjette delen af Skolepladserne til Gratistipladser. Men det forekommer mig i det Hele mærkeligt, om vi virkelig her paa Finantsloven skulde give os til at ordne hele dette Forhold uden først at kende den Trang, der er til en saadan Ordning. Den ærede Ordfører for Mindretallet sagde igaar, at der med Hensyn til Universitetet og den polytekniske Lærestiftelse burde være en vis Selvstyrelse, og han burde da i Genhold hertil ogsaa have frasøgt sine Forslag om en Forhøielse af Kontingenterne fra Eleverne ved disse Anstalter. Med Hensyn til Skolerne mente derimod det ærede Medlem, at de ikke burde have en saadan Bestyrelse, men Ministeren pleier dog, om han end er den Afgjørende med Hensyn til den Art Spørgsmaal, hvorefter der her er Tale, at konferere med og indhente Dplysninger hos vedkommende Bestyrere, forinden han tager saadanne Detailbestemmelser. Som sagt, naar jeg helt igjennem modsætter mig disse Forslag om Kontingenterets Forhøielse, saa er det ingenlunde, fordi jeg ikke vilde kunne gaa ind paa en Forhøielse af Skolekontingenterne, men det er, fordi jeg ikke vil tiltræde dem i den Form, hvori Mindretallet eller Mindretallets Ordfører eller hvem det nu er, der har fundet Lyst til at affatte dem. Den høitærede Minister har nu set disse Forslag,